

சங்க இலக்கியங்களில் அறிவியல் சான்றுகள்

ப. ஜார்ஜ்

இடைநிலை ஆசிரியர்,

C.S.I. தொடக்கப்பள்ளி, கீழ்ப்பாக்கம் கிராமம் & அருகே,
அரக்கோணம் வட்டம், இராணிப்பேட்டை மாவட்டம் - 631 003.

124

முன்னுரை :

சங்க இலக்கியங்கள் சங்க கால தமிழர்களின் பண்பாடு, வாழ்வியல், இயற்கை அறம், வீரம் மற்றும் அறிவியலோடு இணைந்து காலக் கண்ணாடியகாவும், அழியாத பலச் சான்றுகளையும் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறது.

மேலை நாட்டு அறிவியல் சிந்தனையாளர்களான சிந்தனையாளர்களான சேல்ஸ் (கிமு 639-544), அணாஸி மாண்டர் (611-547), ஷீனோ பான்ஸ் (கி.மு 574 - 488), அரிஸ்டாட்டில் (கி.மு. 384-322) போன்றவர்கள் வெளியிடாத பல அறிவியல் கருத்துக்களைத் தனது இலக்கண நூலில் தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியம் ஒரு கடல்; ; கற்பவருக்குப் பலதுறை அறிவை தரும். பெரும் புதையல் ; சங்க இலக்கியங்கள் அறிவியலின் பெருஞ்சுனை அள்ளிப்பருகும் தேன் சுவை.

அறிவியல் - விளக்கம்

ஆங்கிலத்தில் 'ஞுஉறநாஉந' என்று அழைக்கப்படும் சொல்லே தமிழில் அறிவியல் என அழைக்கப்படுகின்றது. இது 'ஞுஉறநவெயை' என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. சயின்ஸ் என்ற சொல்லிற்கு கிரேக்க மொழியில் 'அறிவு' என்பது பொருளாகும். எனவே, அறிவின் வெளிப்பாடே அறிவியல் என்பது இதன் மூலம் புலனாகின்றது.

அறிவியல் என்பதை அறிவு ூ இயல் எனப்பிரித்து 'அறிவாராய்ச்சியால் கூர்ந்து நோக்கியும் ஆய்வு செய்ததும் மெய்மை கண்டு ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட பொது நெறியீட்டறிவு' என செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலி விளக்கமளிப்பது ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

தமிழரின் அன்றாட வாழ்வியல் அறிவியல்

நாம் அன்றாடம் மேற்கொள்ளும் சிறு சிறு செயல்களில் கூட நமது உடலுக்கும் மனதிற்கும் நன்மையை அளிக்கும் அறிவியல் உண்மையை நம் முன்னோர்கள் நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளனர். இதனை நாம் மூட நம்பிக்கை என்று புறத்தள்ளியதால் தான் இன்று பெயர் தெரியாத நோய்கள் நம்மை அச்சுறுத்துகிறது.

வானியல் :

தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் வானியல் செய்திகளை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் அண்மையில் கிடைத்துள்ள தொல்லியல் ஆய்வுகளின் முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. தொன்மைக்காலத்தில் பல ஊர்களில் வானியல் ஆய்வு செய்மைக்குரிய தடயங்களை தொல்லியல் ஆய்வறிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை இங்குக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய செய்தியாகும்.

மனித இனம் கண்டு போற்றியுள்ள துறைகளில் ஒன்று வானியலாகும். வானியல் ஆராய்ச்சியில் பன்னெழுங்காலமாகத் தமிழர்கள் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர் என்பதையும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறைகளோடு வானவியல் கருத்துக்களையும் எடுத்துக் காட்டும் கருத்துப் பெட்டகமாக அகநானூறு திகழ்கின்றன என்பதையும் காலக்கட்டத்தில் தமிழர்கள் தங்கள் மதிநுட்பத்தால் வானவியல் தொடர்பான சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

வானியல் பற்றிய செய்தி

பழந்தமிழர்கள் கோள்களின் செயல்பாடுகளைத் தெரிந்து உள்ளனர். பூமியில் இருந்து கொண்டு வானில் உள்ள கோள்களின் நிலையைக் கணித்துள்ளனர். தமிழர்களின் வானியல் அறிவை உலகப் பேரறிஞர் பலர் பாராட்டியுள்ளனர். அறிஞர் சிலேட்டர் என்பவர் தமிழருடைய வானநூற் கணித முறையே வழக்கிலுள்ள எல்லாக் கணிதங்களிலும் நிதானமானது” என்று தமிழர்களின் வானசாஸ்திரம் பற்றி கூறுகிறார். வானியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதே சோதிடம் வானியலிலும், சோதிடத்திலும் வல்ல அறிஞர்கள் பலர் அக்காலத்தில் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் வல்ல அறிஞர், அறிவர், கணி, கணியன் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

சான்றா, கணியன் பூங்குன்றன், பல்குடுக்கை நன்கணியார், கணிமேதாவியார் போன்றவர்கள் புலவர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பதிற்றுப் பத்தில் வானியல் பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனை,

“அழல் சென்ற மருங்கின் வெள்ளி ஓடாது

மழை வேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப”

(பதி : 13,25-26)

என்ற இப்பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

செவ்வாய் கோள் சென்ற வழியில் வெள்ளி கோளானது செல்லாமல் இருப்பதனால் மழை வேண்டிய காலங்களில் பெய்வதை இதன் வழியே அறியமுடிகிறது. வெள்ளி கோளானது செவ்வாயுடன் சேர்ந்தால் மழைப் பெய்யாது என்ற கருத்து குறிப்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இதே கருத்தினை,

“நிலம் பயம் பொழியச் சடர் சினம் தணியப்

பவம் கெழு வெள்ளி ஆயம் நிற்ப

விசும்பு மெய் அகலப் பெயல் புரவளதிர”

(பதி : 69 (13-15))

என்ற இப்பாடல் வரிகளும் உணர்த்துகின்றன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் பல உண்மைகள் தொல்லியலுடன் ஒத்துப் போகின்றன நம் மக்கள் எழுதிய இலக்கியச் செய்திகள் யாவும் உண்மை என்பதை உரைத்துப் பார்த்துக் கொள்ள உதவுகின்றன.

நெடுநல்வாடையில் இடம்பெறும் செய்தி ஒன்று பொழுதை அளவிடுவதற்குக் கதிரவனின் ஒளி பயன்பட்டுள்ளதைத் தெரிவிக்கின்றது. மேலும் மாளிகை உருவாக்கும் தலைமைச் தச்சனின் பேரறிவையும் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது. அகன்ற பரப்பினை உடையது கதிரவன், அக்கதிரவனின் ஒளியானது, பொருள்களின் மீது பட்டால் மறுபுறத்தில் நிழலைத் தரும் நிலத்தில் இரண்டிடத்தில் நடப்பட்ட இருகோல்களை இணைத்துக் கட்டி, நூலின் நிழல் தரையில் பக்கவாட்டில் விழாமல் நேர்கோட்டில் இருக்குமாறு, சித்திரைத் திங்களின் பத்து முதல் இருபது நாள் வரையுள்ள யாதானும் ஒரு நல்ல நாளில் திசைத் தெய்வத்தை வணங்கி நாள்கோள் செய்வர் என்னும் குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்

ஓத்த பேரரசர்களுக்கு அரண்மனை வகுக்கும் செய்தியைக் குறிக்குமிடத்துப் பழந்தமிழ்ப் புலவர்.

“விரிகதிர் பரப்பிய வயல்வாய் மண்டிலம்

இருகோற் குறிநிலை வழக்காது குடக்கேர்

பொருதிறஞ் சாரா அரைநாள் அமயத்து

நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்

தேளங் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி

பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து” (நெடுநல்வாடை : 73-78)

என்று வரைந்;துள்ளமையை நோக்கும் பொழுது தமிழ் இலக்கியங்கள் என்பவை அக, புறச் செய்திகளை மட்டும் உரைக்காமல் அக்காலத்தில் மக்களிடம் நிலை பெற்றிருந்த பேரறிவையும், பழக்க வழக்கங்களையும் தாங்கி நிற்கின்றமையை உறுதி செய்யலாம். விண்மீன்கள் :

வானில் தோன்றும் மற்றொரு அழகுப் பொருள் விண்மீன்கள், விண்ணில் மின்னுவதால் விண்; மீன்கள் எனப்பட்டன. அகநானூற்றில் விண்மீன்களும் உவமையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன.

பகைவர்க்கு அச்சத்தினைத் தரும் வகையில் அணுகுதற்குரிய காவல் மிகுந்த முதுமையான ஊரிலுள்ள செல்வம் மிக்க மாளிகையிடத்து நம்மை வெறுத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அடங்கிய குற்றமற்ற கற்பினையும், செவ்வரிபடர்ந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்ணினையும், மூங்கிலை ஓத்த பருத்த தோளினையும் உடைய தெய்வமகள் போல் விளங்கும் நம் தலைவிதமக்காக காத்திருப்பான் என்று தலைவன் கூறும் இச்செய்தி விண்மீன்களோடு உவமையாக ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதனை “யாமம் கொள்பர் நாட்டிய நனிசுடர்

வாகைமீனின் விளங்கித் தோன்றும்,

திருநகர் அடங்கியமாக இல் கற்பின்” (அகம் 114 : 10-13)

என்ற வரிகளின் மூலம், விண்ணைத் தீண்டி நிற்கும் நெடிய கொடிகள் அசைந்தாடும் மதிலின்கண், இரவுப் பொழுதினை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு. இரவில் காவல் புரிவோர் முதலில் ஏற்றி வைத்த விளக்குகள் போல காட்சியளிக்கின்றன என்று விளக்கியுள்ளார்.

மருத்துவ அறிவு :

உணவே மருந்தாக நம் முன்னோர்கள் போற்றி உண்டு வாழ்ந்து வந்ததால் இன்று உள்ள நோய்கள் அக்கால மக்களை தாக்கவில்லை. எனினும் போரில் வீரன் பெற்ற விழுப்புண்களை நீக்குவதற்கு இயற்கை வழிமுறைகளை அறிந்திருந்தனர்.

“இரும்புச்சுவை கொண்ட விழுப்புண் நோய் தீர்த்து

மருந்துகொள் மரத்தின் வாள்;வடு மயங்கி

வடுவின்றி வடிந்த யாக்கையான்” (புறம் 180)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் படைக்கலன்களால் காயம் கண்ட உடல் புண்ணிற்கு அத்தி மரத்தின் பாலும் அதன் பட்டையும் பயன்படுத்தியதை அறியலாம்.

இன்று அறிவியலின் உச்சமாகப் பார்க்கப்படும் அறுவை சிகிச்சை மருத்துவத்தை அன்றே புறநானூற்றில் புலவர்கள் எடுத்தியம்பியுள்ளனர்.

“செருவா யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கதுவாய் போகிய துதிவா யெ~கமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ணர”

(புறம் 353)

என்ற பாடலில் வெட்டுண்டு கிழத்த உடல் தசையினைத் தைத்து மருந்தூட்டி
அப்புண்ணின் மேல் பஞ்சினை வைத்து சிகிச்சை அளித்தமையை அறியலாம்.
இக்கருத்தினை மெய்ப்பிக்கும் வகையில்,

“சிரல் பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள்; ஊசி
நெடுவசி பரந்த உடுவாழ் மார்பின்
அம்புசே குடம்பினர்; சேர்ந்தோ ரல்லது

(பதிற் 42)

தும்பை சூடாது மலைந்ஹத மாட்சி”
என்று பதிற்றுப்பத்து பாடலில் வெட்டுண்ட உடலை வெண்மையான ஊசியைக்
கொண்டு தைத்த மருத்துவன் செயலை அறியமுடிகின்றது. இதனைப் பார்க்கும்
பொழுது இன்றைய மருத்துவ முறையின் அதி நவீன சிகிச்சைகள் அனைத்தும் பல
நூற்றுாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழரால் கையாளப்பட்டது என்பது புலனாகின்றது.

இயற்பியல் அறிவு :

தமிழரின் மருத்துவம் குறித்த அறிவு மட்டுமன்றி அவர்களின் இயற்பியல் அறிவும்
நம்மை வியக்க வைக்கிறது. கலிலியோ ஊசலின் நீளம் குறித்த தம் ஆய்வில் ஊசலின்
நீளம் குறைவாக இருந்தால் விரைவாக ஆடும். ஊசலின் நீளம் அதிகமாக இருந்தால்
மெதுவாக ஆடும் (வுந டயற ழக கயடடபெ ழடிதநஉவ 1958) என்று கூறியுள்ளார்.
அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழில் அமுதாம்பிகை ஊசலாடும் நிகழ்வினைக் கூறும்
போது,

“மகரக் குழைகளும் ஊசலாட
மங்கய மட மாதர் நோக்கி இருவரும்
ஆட்ட அவ்வுசலில் பாய்ந்திலது
இவ்வுலகில் என - நனி ஆட்டுதோறும்
நின்னகை நிலாவழிலுக்கு அவர்
முகத்

திங்கள் சாய

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் (ஊசல் பருவம்) பாடல் வரிகள் 16-20

என்னும் அடிகளில் அமுதாம்பிகை ஆடும் ஊசலின் கயிறு நீளமாக இருந்ததால்
மெதுவாக ஆடுகிறது என்றும் அவள் காதில் அணிந்திருக்கும் குண்டலம் குறைவான
நீளத்தில் தொங்குவதால் விரைவாக ஆடுகிறது என்றும் சிவஞான முனிவர்
எடுத்துரைக்கின்றார். இவ்வாறு ஆய்வுகளின் மூலமாக அறியப்பட்ட பல அறிவியல்
உண்மைகள் வெறும் அனுபவத்தின் மூலமாகவும் பண்டைய தமிழர்களின் அறிவுத்
தேடலின் விளைகளாகவும் பெறப்பட்டது என்பதை உணரலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் பயனுள்ள தாவரங்கள் :

சங்க காலத்தில் காழ்வை என அழைக்கப்பட்ட அகில் (யுங்ரயசடயசயை
அயடயஉஉநளெளை) மிகச் சிறந்த நறுமணம் மற்றும் மருத்துவப் பொருளாகும்.

“உளைந்த சுரமனைத்து மோடும்

வளர்த்தி கழு
மானேயகிற் புகைக்கு வாந்தியாரோ
தானே தளர்ச்சியுறுஞ் சாற்று” என
அகத்தியர் குணவாடகம் என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

பழங்காலம் தொட்டே மா, பலா, வாழை ஆகியவற்றை முக்கனிகளாக சேர்த்து
விருந்து வழங்கி வந்தனர் தமிழர் பெருமாக்கள். அத்தகைய விருந்தை அரசர்க்குரிய
விருந்தாக கருதி வந்தனர். மருதம் கொங்கு, வேங்கை மூங்கில் போன்ற மரங்களை
வைத்து பறை போன்ற கருவிகள் செய்து கலை வளர்த்து மகிழ்ந்தனர் பழந்தமிழர்.
மூங்கில் மரத்தினை பெண்களின் தோளுக்கு உவமை செய்து,

“ஆடுமைபுரையும் வனப்பிற்

பணைத் தோள் பேரமர்க் கன்னி”

- குறள் 103

எனகுறுந் தொகை குறிப்பிடுகிறது.

“உத்தமர் தாம் ஈயுமிடத்து

ஓங்குபனைபோல்வரே”

என்ற பாடலில் குறந்தொகைநீர் சிறிதளவே எடுத்தாலும் மிகுந்த பயன் அளிக்கும் பனை
மரத்தை மேலோர்க்கு ஒப்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்க இலக்கியங்கள் மரங்கள் மட்டுமின்றி செடி, கொடிகளையும், புலவர்கள்
பாடியுள்ளனர். பொதுவாக கொடியை பெண்களின் சிற்றிடைக்கு உவமை கூறுவர்.
செங்காந்தள் மலரை’ (புடழ்சமைளய ளரிநசடிய) உற்றுநோக்கிய புலவர் ஒருவர் அதன்
இதழ்கள் குவிந்து இருப்பது இறை வழிபாடு செய்யும் மகளிரின் குவிந்தகரம் போல்
கவின் காணச் செய்கிறது என குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும், கிள்ளிமங்கலங்கிழார்

“காந்தள் வேலியோங்குமாலை” (குறந்தொகை -76-திணை- குறிஞ்சி)

காந்தன் பூக்கள் வேலியெல்லாம் பூத்துக் கிடக்கும்

மலைவழியில் மன்னர் செல்கின்றனர் என பாடியுள்ளார்.

“சிறுவீமுல்லைக்குபெருந்தேர் நல்கிய

பாம்பிற் கோமான் பாரி”

என்ற செய்யுள் மூலம் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் செடி, கொடிகளுக்கு உயரில் இடம்
அளித்ததுபுலனாகிறது.

தாவரங்களின் சிறப்புகள்

பாலை நிலத்தில் காணப்படுவதாக கூறப்படும் ‘முருக்கம்’ என்ற மரம் சிவப்பு
மலர்களை அளிக்கவல்லது. அத்தாவரம் பூத்து குலுங்கும் போது காடு பற்றி
எரிவதுபோல் தோன்றுதலால் இம்மரம் “காட்டுத்தீ” எனப் பெயர் பெற்றது. இதன் சிவந்த
வளைந்த பூவைப் பற்றி (டீரவநய அழமெளிநசஅய) செம்பூமுருக்கினன்னார் “களைந்து
தண்டோடு பிடித்த தாழ்கமண்டலத்து” எனக் குறந்தொகை பாடலில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

“ஓண் செங்காந்தாள் ஆம்பல் அனிச்சம்”

(குறிஞ்சிப்பாடல்

:63)

என்பது கபிலர் வாக்கு, ஆம்பல் என்பதற்கு ஆம்பற் பூ என உரை எழுதியுள்ளார் நச்சினார்க்கினியர். ஆம்பல் என்பது அல்லி, குமுதம் எனவும் வழங்கப்படும்.

நெய்தல் நிலத்தில் செழித்து வளரும் நெய்தற் கொடியை

“காஞ்சி மணிக்குலைக் காட்கமழ் எனக்கு”

(குறிஞ்சிப்பாடல்

:84)

கபிலர் கூறும் நெய்தலுக்கு கருங்குவளை என நச்சினார்க்கினியர் பொருள் கூறுகின்றார். இது கூலைச் சார்ந்த உப்பங்கழிகளிலும் நன்னீரிலும் நன்கு வளரும்.

சங்க இலக்கியங்களில் நெய்தலைப்பற்றிய பாடல்கள் பல உள. ஆக நானூற்றில் பத்து பத்தாக எண்களைக் கொண்ட 40 பாடல்களும், கலி;த் தொகையில் 53 பாடல்களும் ஐங்குறு நூறில் 100 பாக்களும் உள்ளன.

நாட்டுப்புறத்தில் எருக்குப்பைமேடு அமைந்துள்ள இடத்தில் வேளைச் செடிதழைத்துவளரும். இதன் போதுகள் கொத்தாகவும் மலர்கள் வெண்மையாகவும் பூக்கும். ஆயர் குல மகளிர் இதன் பூக்களைக் கொய்து தயிரில் இட்டும் பிசைந்து புளிமிதவை எனப்படும் “புளிக்கூழ்” ஆக்குவாள் என்பது புறநானூற்றில்

“தாதுஎருமறுகின் போதொடுபொதுளிய

வேளைவெண்பூ வெண்தயிர்க் கொளீஇ

ஆய்மகள் அட்டஅம்புளிமிதவை”

(புறநானூறு : 215-2:4)

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வேளைக் கீரை (யுடவநசயெவொநசய ளநளளடைளை) மிகவும் வறியமக்களுக்கு உணவாக பயன்பட்டிருப்பது இதன் மூலம் புலனாகிறது.

கருங்காற் குறிஞ்சி :

மேற்குதொடர்ச்சி மலையில் சுமார் 1600 மீ உயரத்தில் மழைக் காடுகளும், புல்வெளிகளும் இணைந்திருக்கும் பிரதேசங்களில் செழித்துவளரும் ஒருபுதர்ச்செடி “குறிஞ்சிப் பூக்கள்” (ளுவசழடிடையவொநள மரவொயையெ) மலையடுக்குகளில் நீலநிறப் போர்வை ஒன்றால் போர்த்தியதுபோல் தோன்றும் அழகியகாட்சி.

“இலங்குவெள்ளருவியோடு சிம்பத்திரட்டக்

கருங்காற் குறிஞ்சிசான்றவெற்பணிந்து”

-மதுரைக்காஞ்சி (299-300)

குறிஞ்சிப்பூ மலரும் காலத்தில், அப்பூக்களில் நிறையத்; தேன் கிடைக்கும், தேனீக்கள் பெருமளவில் தோன்றி, பாறை இடுக்குகளில் கூடுகளைக் கட்டிதேனை சேகரிக்கும். மற்றெல்லாதேனினும் சிறந்ததாகப் போற்றப்படும் இத்தகைய தனிப்பூ தேனைக் குறிஞ்சிநாடனின்

நட்புக்கு ஒப்புமையாக குறுந்தொகை குறிப்பிடுகின்றது.

கருங்காற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு

பெருந்தேனிழைக்கும் நாடனொடுநட்பே

- குறுந்தொகை (101)

சித்தர் இலக்கியங்களில் சிலநகைச்சுவைத் தாவரங்கள்
நீர்மேல் நெருப்பு (யுஅஅயnnயை ஐயஉஉகைநசய)
வாதநாராயணி அல்லது வாதமுடக்கி (னுநடழ்னிஓ நடயவய)
வெண்ணெய் திரட்டிப்புல் (வுசயஉஹள அரசடஉயவள)
ஆடு தொடா (துரளவஃயை யனாயவழனய)
பூனைவணங்கி (யுஉயடலிஹய ினெஃஉய) குப்பைமேனி
பல்வலிபூண்டு ((யுஉஅநடடய பய்னிஉரடயவய)
தேவடியாள் ; முள் (யுடவநசயெவொநசய பரபெநளெ)
முடிவுரை :

சங்க இலக்கியங்களில் தாவரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பல நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் அனைத்து செய்திகளையும் குறிப்புகளையும் இக்கட்டுரையில் தொகுத்தல் என்பது இயலாத செயலாகும். சங்கத் தமிழ் மக்கள் வாழ்வியலும் அவர்களின் உணர்வோடும் கலந்தது இயற்கை. இந்த இயற்கையோடு வாழ்ந்த சங்கத் தமிழர்களின் வாழ்வோடு பிரிக்க இயலாது இரண்டறக் கலந்த தாவரங்கள் இன்றளவும் அன்றாட தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும், கலைபொருட்கள் பயன்பாட்டிலும் மருத்துவத் துறையிலும் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இயற்கை இல்லையேல் உயிரினங்கள் வாழ்வு கேள்விக்குரியதாகி விடும் என்பதை இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப சமுதாயம் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

வழிநின்ற நூல்கள் :

பதிற்றுப் பத்து
நெடுநல்வாடை
அகநானூறு
புறநானூறு
குறிஞ்சிப் பாடல்
மதுரைக் காஞ்சி

தமிழியல் புதுநோக்கு - முனைவர் ப. ஜெபகிருஷ்ணன்
இன்னும் பிறக்காத தலைமுறைக்காக தியோடர் பாஸ்கரன்